

7. Чорновіл В. У Новий рік — з новим ділом і новим словом! // Чорновіл В. Пульс української незалежності: Колонка редактора. — К.: Либідь, 2000. — С. 19, 21.
8. Яременко В. Так починався В'ячеслав Чорновіл // Чорновіл В. Твори у 10-ти т. — Т. 1. — С. 27.

І. А. Лебедєва, О. Г. Райлян

Одеський державний економічний університет

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ПОЛІТИЧНИХ РЕФОРМ В УКРАЇНІ

Побудова сильної незалежної держави можлива в умовах економічної, політичної та правової стабільності в суспільстві. Тому сьогодні перед Україною стоїть завдання створення політичної системи, основною функцією якої має стати підтримання стабільності і порядку, виведення особистості, соціальних спільностей людей із відченого стану щодо політичної влади.

В умовах багатопартійної системи успіх чи невдачі тих чи інших політичних сил у значній мірі залежить від їх здатності виробляти нові ідеї, створювати нові традиції, норми, технології і способи політичної діяльності, тобто якомога швидше реалізовувати політичні інновації. Політичні інновації дають можливість радикально впливати на політичні процеси, призводять до змін мислення, поведінки і поглядів людей, їх відмови від застарілих політичних норм.

На відміну від інших сфер суспільного життя, інноваційна діяльність у політиці має свою специфіку й особливості. По-перше, щоб реалізувати політичну інновацію, необхідно переконати мільйони людей і залучити їх до перетворень. А оскільки значна частина населення консервативна, то це створює додаткові труднощі з реалізацією політичних нововведень.

По-друге, це вибір шляху реалізації цієї програми: еволюційного чи революційного. Сьогодні у політиці, на відміну від науки і техніки, більш ефективним є еволюційний шлях, оскільки він не веде до великих соціальних потрясінь.

І, по-третє, особливість полягає в тому, що різні соціальні системи по-різному готові до сприйняття нових ідей. Як свідчить світовий досвід, політичні інновації найбільш результативно можуть бути ре-

алізовані зі значним ефектом тільки в оптимальному для них соціальному середовищі, яке включає в себе: певний рівень загальної і спеціальної культури мас; наявність політичних традицій; соціальний досвід і масову свідомість. Тому завдання політики полягає в тому, щоб підготувати суспільне середовище до більш швидкого сприйняття тих чи інших інновацій.

Якщо говорити про народ України, то на сьогодні він не має достатнього досвіду демократичного управління та демократичних традицій. Справа ще й у тому, що демократія, даючи свободу народу і кожній особі, одночасно з цим накладає на членів суспільства і велику відповідальність. Кожен із нас повинен мати високу політичну свідомість та політичну культуру, щоб спираючись на демократичну систему, приймати правильні рішення і висувати до керівництва справді достойних лідерів. Лише люди, здатні твердо мислити, бачити правду, можуть бути у своїх діях відкритими, жити в єдності і злагоді, позбутися хаосу.

Вводячи демократичні засади, нам треба розбудувати сильну правову державу, утвердити незалежність, громадянське суспільство. Насамперед нам слід створити повноцінні державні структури, які б запрацювали.

На жаль, потреби демократизації, розвитку самоврядування і потреби зміцнення української державності поки що важко стикуються між собою.

Слід звернути увагу на такі проблеми як незбалансованість розвитку політичної демократії і демократії соціальної. Неможливо говорити про нову якість нашого суспільства без демократизації, без дійсного, реального підвищення політичних прав наших громадян.

У будь-якому разі висновок можна зробити один: Україну на шляху до демократичного, економічно розвинутого суспільства чекає нелегке життя. Але щоб наша держава ефективно здійснила політичні реформи необхідно об'єднати зусилля політичної еліти, інтелігенції та народу України.